

maal om at lade gaae igjennem andre Beteind i Statskassen end igjennem Amtsforvalterne, blive indbetalte temmelig seent paa den Tid, da de skulle anvendes. Den Skat, der er at svare af Hartkornet i det første Halvaar, nemlig fra 1ste Januar til 1ste Juli, forfalder til Betaling den 1ste April, men den gaaer meget smaat ind i Begyndelsen af Qvartalet, og egentlig først ind i Juni Maaned er Skatten kommen ind. Den 1ste Juli udgaaer Restancelisten, men, som sagt, det er først henad den Tid, at Skatten indbetales. Som Folge deraf troer jeg, at det vist kun er meget faa Tidspunkter i Aarets Løb, hvor Kassebeholdningen er større end den, der er antydet at finde Sted ved Aarets Slutning. Naar altsaa Kassebeholdningen ikke er væsentlig større, end det nødvendigtis paa enhver Tid maa være Tilfældet, for at Finansministeren kan have Pengene til Raadighed, og at Finantserne, som hidtil, kunne være istand til saa hurtig, som skee kan, at betale de Poster, der ere at udrede af Statskassen, saa troer jeg virkelig ikke, at der bliver mange Penge tilbage for nogen af de omtalte Banker, der kunde blive til væsentlig Fordeel for Handel og Wandel, hvilket jo er tilsigtet ved at flytte Pengene fra de kongelige Kasser ind i Bankkasserne. Jeg er imidlertid gaaet ind paa et Punkt, der ligger mere indenfor den høitærede Finansministers Kjendskab, og dersom jeg skulde have taget feil i saa Henseende, maa jeg bede ham om at rette mig.

Frederiksen: Selv om Kassebeholdningen virkelig bliver saa lille som i dette Dieblit, hvilket er usædvanligt, thi for ikke mange Aar har den, om jeg ikke tager feil, beløbet sig til 9 eller 10 Millioner, saa forekommer det mig dog, at 3 Millioner ikke er en saa ganske ringe Sum. Der er ikke Spørgsmaal om Andet end at sætte sig i i Forbindelse med et Bankinstitut, hvilket det nu end maatte være, thi derved sparer man fuldstændig denne Kassebeholdning, og Staten bærer sig ad som en af os Andre, der har sine Penge indstaaende i Biskuben, det vil

fige Alles fælles Kassebeholdning, hvorved altsaa alle enkelte Tilfældigheder, der medføre en Kassebeholdnings Nødvendighed, væsentlig svinde bort saaledes, at man selv bliver fri for at holde Kasse. Dette er jo Sagens egentlige Sammenhæng.

Finansministeren: Jeg vil kun sige det ærede Medlem, at Kassebeholdningen dog ikke saa sjældent i Aarets Løb kan være større, end den er ved Regnskabet's Afslutning. Det er saaledes meget almindeligt, ja jeg kunde næsten sige: det Almindelige, at der omkring paa samtlige Oppebørselssteder henligger en Capital af circa en halv Million, som man er nødsaget til at holde disponibel af Hensyn til de Udgifter, man anviser paa Kasserne. Det er i det Hele et Moment, jeg har glemt at fremhæve i mine tidlige Foredrag, at Oppebørselsstederne ikke blot ere til at inddrage Penge, men ogsaa til at anvise alle de Penge paa, der skulle forbruges rundt omkring i Landet, ligesom der jo ogsaa her jævnlig findes en temmelig stor Beholdning i Banken, hvoraf Finantserne have en lille Fordeel, men ganske vist en mindre Fordeel end den, der kunde faaes ud af Pengene, naar de vare i en virkelig livlig og virksom Bevægelse. Det er netop det, der skulde opnaaes, at Kassebeholdningen kom i Bevægelse og kom til at gavne Samfundet, istedetfor nu mange Gange at ligge ledig og løs i Kasserne eller være paa Landeveiene fra den ene til den anden.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattes Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Frederiksen: Jeg foreslaaer denne Sag henviist til det Udvalg, som det er besluttet at nedsætte i den foregaaende Sag.

Ovenstaaende Forslag fattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.